

महेश्वर कृत काव्य*

भाग १०५.

महेश्वर कृत लघुकाव्य

रच्यो.

त

उपलब्ध लघुकाव्य

रच्यो. रच्यो.

— १०५ —

१. १०५/१०५. १०५/१०५.

महेश्वर कृत*

नि ना १०५/१०५. १०५/१०५.

महेश्वर कृत लघुकाव्य

रच्यो. रच्यो.

संयत १०५/१०५. १०५/१०५.

कीमत ३ आना.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ, સંસ્કૃત સભા

(ગુજરાત કોપીરાઈટ ધર્મી પાવડીએ
૧૫,

૯૧૯

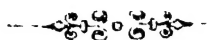
અનુક્રમાંક ૧૫૬૬, કિંમત રૂ ૨૫.૦૦

સાંચનામ ૨૧૭૧૨૬૨૬૮ ૬૫૫

વર્ગાંક

મણિશંકર કૃત કાવ્ય*

ભાગ ૧ લો.

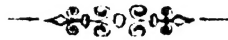

અંગ્રાજીમાં છે.

- અમદાવાદ ૧૯૫૦ ૫૨ આજ;
 ઘનાસુતારની પોળ, મા જુગતઅંબે; ૧
 માનો દીપક અંબે, માનો પરછો પ્રાંત
 આપે અધમને દંડ, મા જુગતઅંબે; ૨
 માની, મહેરછે અપાર, કરે મનોરથ પાર
 માને જાણુ ખલીહાર; મા જુગતઅંબે; ૩
 માનુ અકળ સ્વરૂપ, પડે ભુલવણી ભુપ;
 થાય અગરળતી ધુપ, મા જુગતઅંબે; ૪
 કરે ગંગાજળે સ્નાન, આવે કૌશળને પાન
 માટું જગતમાં માંન, મા જુગતઅંબે; ૫
 માને ગંભે રવીવાર, ધરે સોળ સાણગાર
 માંહી એકાવળ હાર, મા જુગતઅંબે; ૬
 નવરંગી ગ્રાહી સાડી, મરાણા ગ્રાણી ધરે માડી
 ભલી ભરી દુલવાડી, મા જુગતઅંબે; ૭
 થાય જાત્રર જમક, પાપ ધુધરી ધમક

- માનો ઠાવેકા ઠમક, મા જુગતંબે; ૭
 રૂંડો મંભાયાનો વેસ, સોર પુટડીઆળા કેસ
 વાળે મોતી છે હમેશ, મા જુગતંબે; ૮
 માને હાથે બાજુબંધ, જુવો ગળેગળુબંધ.
 કંઠે હારની સુગંધ, મા જુગતંબે; ૯
 કાને કનક અકાટી, વાળી નવસર રૂડી;
 હાથે કંકણ ને સુડી, મા જુગતંબે; ૧૦
 શોર છત્ર સુહાય, મય્યા પાવડીએ પાપ
 દીસે વાધપર માવ, મા જુગતંબે; ૧૧
 કરચું તીલક કપાળ, સામાં હુંદણછે ગાલ
 પુરી નવેદની ધાળ, મા જુગતંબે ૧૨
 માના સોને બડપાદાર બાહાર ઉભાં છડીદાર;
 માનો હુકમ અપાર, મા જુગતંબે; ૧૩
 માનો નૌતમછે ગોખ, ચતુરાઈ તણા એક
 રૂંડો તકતાનો નોખ, મા જુગતંબે; ૧૪
 માજી દીસે સનમુખ, બળકીયાં ઝમરખ
 માથે ટાળ્યાં બહુનાં કુખ, મા જુગતંબે; ૧૫
 માને કરે આળપંપાળ, બાહાર જુહું ઘડીઆળ
 ગુને ગાર પકડે ગાલ, મા જુગતંબે ૧૬
 આપે આંધળા અપંગ, તેના ઠીક થાય અંગ
 વધેઅંગનો ઊમંગ, મા જુગતંબે ૧૭
 માજીસંકર ગુણગાય, માજી કરેને કરપાય

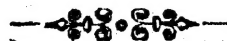
આસ પુરે મારી માય, મધુગતંબે; ૧૮
 લલુ સુતતું એ નામ, રામપુરમાંછે મુકામ
 જતીની પાળમાંછે ધામ, મા જુગતંબે; ૨૦
 રચો ખતરીસની સૂલ, માના ગુણ ગાવા હાલ
 રામો ભક્ત પર વાહાલ, મા જુગતંબે, ૨૧
 આસો મસ સમદન, માતા થઆછો પ્રસંન
 હુંતો આઘો તો દસમ દન, મા જુગતંબે; ૨૨

ભદ્રકાળીનો ગરબો.

ધનધન રે ભદ્રકાળીમાત, તુછે માહાકાળો
 મંડપમાં આવી મેં જોયુછે. તાહીં નજર માંડી રે.
 એકેમાંતે જોઈરહ્યો ત્યારેદાઠો લટકતી હાડી. તુછે ૧
 હુતો જોવા ઊભો રહ્યો છું. માતા તારી સુનમુખરે
 ત્યારેતો મેં એમાંતું દોડું, ખારણેએક અમરૂખ. તુછે. ૨
 માજી તું તો દીસેછે, માહા ભયંકરે માહા કાલીરે
 માટે તુંતો ભદ્રમાં વસી એા માતા ભદ્રકાળી તુછે ૩
 તારા મઠો ઊપર કાંઈ. ધડીઆળછે વલી ટકરે .
 સાંજ પડે ત્યારે ગાદીયો, હુઠા કશેછે પ્રેઠ તુછે. ૪
 માજીની પુઠપાછલ કાંઈ, તકતાતો જડાછેરે
 માજીના કાંઈ દ્વાર તો વળી પીતળે મડમાંછે, તુછે. ૫
 ભક્તજન ત્યાં આવીને તે ઊભો ઊભો નાચેરે;

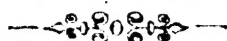
પુંઠ ફેરવી મેં જોયું ત્યાં હીઠી ઘંટા એક વાજે તુછે. ૬
 માતાજી ભકતજન ઊપર મેહુરછે અપારે
 મણીયા ઝોળી પહેરી લીધાં માંહી એકવળ હાર તુછે ૭
 માતાજી સન મુખજીરાજે તીલક કરેછે કપાળે.
 હીરા એ ઝલકી રહાછે માતાજીને ગાલ તુછે. ૮
 માને ત્યાં દરસન કરવાને આવે આંધળા અપંગરે
 માતાજીના દરસન કરે ત્યારે સ્વચ્છ થાય તેના અંગ. તુછે ૯
 માજીએ તો પહેરી લીધા હાંસડી તુસી વાળીરે.
 માતાજી ભયંકર રૂપેભાં પાતે અડગ બ્રાહ્મી તુછે. ૧૦
 વળી માતામાં આવીને કોઈ વાત કરે નહીં ભુંડીરે.
 કાળીયે કલાંકાખી પેહેરા હાથે ધાલી ચુડી. તુછે ૧૧
 માતાજીના આંઝર કાંઈ ઝમ ઝમ ઝમ ગાજે;
 કાલી પુઠ કેદખાનામાં અતીસે એડીયો વાજે તુછે ૧૨
 સુકરવારે થોકા થોક દરસન કરવા આવે લોકરે.
 તેનો તો સોઠ ફર થાએ; ભજે માને ભાવે. તુછે ૧૩
 લાલ લોક તો રવીવારે ત્યાં આવી ઉભા રહેછેરે
 ગાદી પ્રત્યે જમાદાર તો હોરેમસ એવું કહેછે. તુછે ૧૪
 આ ગરખાતો મણીસંકરે ખનાખ્યો માતાના ધામરે.
 લલુભાઈનો હીકરો તેનો, રાયપુરમાં છે મુકામ. તુછે ૧૫
 સંવત ખત્રીનો સાલમાં, સુભ આસો માસરે
 માતમનું નવરાતર કહીયે, રચો ગરખો તાસ. તુછે ૧૬.

ચડીટાની ઐચરાજીનો ગરખો.

જુઓ જુઓ ચડીટાની માત, શોભા ખડુ સારી; ૨૬.
 વલવ ઘોળાએ માતા ખસાડાં, જાઉં બેઠને ખલીહારી;
 તેમણે માતાના પદ જોડાં છે. શોભા તેની નારી શોભા ૧
 તે મંદીરમાં માત ખીરાજે, માતા ખીચરખાઈ; ૨
 તેના મંડપ આગળ કાંઈ, લોટાની છે જાળી; શોભા ૨
 તે જાળીને ખંને ખાજુએ, આવી છે ખે ખારી; ૩
 તેમાં જઈને મેં જોયુંતો દીઠી ખડુચર ખાળી શોભા ૩
 તે માતાના નવરાતરની, શોભા હુંતો ગાઉ; ૪
 ખડુચરીના ગુણ ગાઈને અતીસે સુખીયો થાજી. સો. ૪
 માતાજીની આંગી રૂપાની અતીસે તો ઝળકે; ૫
 તેની આગળ હારે હાર, હાંડીયો વળી લજકે. સો. ૫
 માતાના મંડપમાં ગોળા વળી ધાલ્યા; ૬
 ખાહારના મંડપમાં વળી, તકતા મોટા ધાલ્યા. સો. ૬
 માતાજીના દરસન કરેછે, ગુનેહગાર હાપ જોડી; ૭
 ખડુચરીએ રૂપાજો સાજુ લીધેછે વળી હોડી. સો. ૭
 માતાજીના મંડપમાં સાંજે, નિત ધાયે ગાન; ૮
 ગુનેહગાર દરસન કરીને, પકડે પાતાનો કાન. સો. ૮
 માતાજીનો પડછો કહીએ, છે હાજરા હજુર; ૯
 મણીશંકર તો એને શયે, જાણજો જરૂર. સો. ૯
 લલુભાઈનો દીકરો, તેનો રામપુરમાં છે મુકામ; ૧૦
 તેતો નિત દરસન કરવા, આવે માતાને ધામ. સો. ૧૦

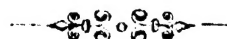
ભટમેવાડની નાતમાં. તે થયાછે ઉત્પત્તિ રે;
તે માતાની સ્તુતી કરેછે. યાવો મને પરસન રે. સો ૦ ૧૧

કેશીના ગેર કાચદા વિશે

લાવણી.

કેશ કરી લાવણીયાં પાચે, લાજ નહી મુરખા ધરશે;
ભુવણ શોભીત અંગ ધરી, લઈ દામ ખળરે વિચરશે;
લેહર મઠે ખડુ કેશીયાં ત્યાં; ભાન ભુલી કીચમાં પડશે
માયા તેની સહ લુટી કાઈ, હસ્ત જાલવા નહી જશે;
માન ખુબે મરજદ ખુબે, વળીં પાપતાણી મીલકત ખુબે.
આશ નહી લવલેશ કમાયે, રાંડ રહી ધરમાંહે રૂપે;
આપ સીર ઘાણું દેવું કરેતા, નહી આપવા પાઈ હવે.
વાત જશે સરકાર ભાણી ભાઈ, લાજતાણા કાંકર થાયે
અંગ ખળી રયામ ધશે, જોમ અગારા રૂના ઢગમાં
મુરખ ખડુ કદરૂપ ખને વલી, રાગ પ્રવેશ કરે તનમાં;
ખાંડ સરીખી મનમાં જાણી, આખર ધુળ પડે તનમાં;
માણીસંકર સાર નથી ભાઈ, પરતાયો પછીથી મનમાં;

ગ્રીને વરા થયેલા પુરસ વિશે.

મનહુરમંદ.

મુરખ ગમાર નર. સંખાણીને, વરા થયો;

ખાલુક ખનતર ગયો, કલ્લુ થાય ખાઈનું;
 ખનીઠણી નીકળે, સવારમાં ખનતર ખાહાર;
 બુલગમાં ભામનીયી, બુલ્લે અંગ ભાઈનું;
 પ્રાપાયે પ્રપંચ કરી, પાપટ કરીને ભાઈ;
 પુરો પાંજરીની માંહ, ચિત્ત ચોરી ભાઈનું.
 બુલ્લી ગયો માત તાત, બુલ્લો ભગનોને બ્રાત
 બુલ્લો ભાન ધટ્યુ માન વધ્યું માન ખાઈનું.
 નારી ફરવી X થયા કહી કઠણવચન
 નારીનો નમાવ્યો નર ભડવો નમાવછે
 કહે પેલુ કામકર પણે ઠાઈ આવ લાવ
 ઘાણીના બળદ પેઠે પીલાયો પીલાયછે
 કાકડીની જાળ માંહ ફસોગયા સેરભાઈ
 એવી રીતે ફસાઈને પુરવો પીડાયછે
 મળે નહીં સુખ કાંઈ દીન રાત કુખ કુખ
 અકલ ગુમાવી પછી ઘણું હીનપછે
 દોહરો.

અહ્ય મતિથી મન હર, રચો મન ધરીને પાદ
 વ્યાસ મણીસંકર વદે, રચીને અમદાવાદ

૧

ગરબી.

જુલડા જુલડા જુલડારે, તમે વેદો વચન કચમ જુલડા

આજ કાલ રવીવારે, નહીં આવું પછી દેખાડ્યાં નહીં મુખડારે

તમે વદો વચન ટેક. ૧

તમે કહો જ હું આવી રહી પણ, હેતેથી દેખુ હુંતો હુંકડારે.

તમે વદો વચન. ૨

કરીને મહેર કાંઈ એક દીન આવો, આવી મળીને કરા

શુખડાં

તમે વદો વચન. ૩

ગાળીસંકર તમે નીત મને સાંભળો; સંભારીને દીલ ધાય કુખ

ડારે

તમે વદો વચન. ૪

ગરબી.

રાગપરજ.

સમળીયા ગેર પધારે, ઘેર પધારે મારા રાજ

સામળી ઘેર પધારે

ટક

સાખી.

હું તમને મળી હુંતી, વિંદ્રાવનની માંહ.

આચિંતા આવી કરગ્રહો લીધી પલંગની માંહી. સામીલયા ૧

સાખી.

મુજને લાડ લડાવીયાં આંહીને ખડુ પ્રીત.

ખડીઆપી પાંનની. રમાડી સંસારની રીત. સામળીયા ૨

સાખી.

રંગ રમ્યા રજની વિષે, ઉપનો મન ઉમંગ

કરૂણા કીધી અમ ઉપર રમણમાં તે બહુ રેમ. સામળીયા. ૩
સાખી.

પછીથી મયા નધી સ્વામ સંકુળા તપ;
તે દોવધનો લાગી રહ્યો મારા અંગમાં મોઢો ઘાપ. સામળીયા. ૪
સાખી.

કામાગ્ની પોડે પડું ભડકે બળે તન;
પ્રભુ તમે પધારીને હરે કુખ ગોપલન; સામળીયા. ૫
સાખી.

તું પણ દાસી તમતાળી મળીતી માહારાજ;
જોપી કેરા કુખ હરે એતો બાહ્ય બ્રહ્માની લાલ સામળીયા. ૬
સાખી.

માળીશંકરના પ્રભુ મળો આણીને મન મેહર;
એકવાર તો આવોની તમેતો અમારે ઘેર. સામળીયા. ૭
સાખી.

લલુભાઇનો દીકરો રાવપુરમાં છે મુકામ;
તેણે ભક્તી ઉમરા નથી નીંધાનું એ કામ. સામળીયા. ૮

ઓધપણનો પ્રભુ ઉપર કામળા.

રાગ પરજ.

અરેરે પ્રભુ સીત માસરે, કરયા કાગળના ઉધારારે;
ખારા તારી પ્રીતડી સાલે, સાલે મને હું હેત;

ભ્રાત વના ભુરાચો પડ્યોહું ધઈ રહ્યો ખુખ અચેત; અરેરે. ૧
 અનમાં રવાદ નહી લુલપાજે ગમે નહી રંગ રાગ;
 સુધ ખુધ સર્વે ભુવર ભુલીગયો તજ્યા ખગીઆ ખાગ; અરેરે. ૨
 જતા હળી મળી આપણે ખંધવ સરખા સરખી જોડ;
 હાસ વિનોદમાં દીવસ જતો પુરાયા મનના નહી કોડ; અરેરે. ૩
 ભીડ પડે ભ્રાત આ ભાર વાતનો ન રહ્યો કામ
 વીજોગની પોડા ના ખમાચે દીલમાં લાગ્યો ડામ; અરેરે. ૪
 મણીશંકર મને મોત્ર વીનારે, ગોઠે ના ધડી એક;
 મેહુર કરી કાંઈ વેહેલા મળજો, મુકી સામળીયા ટેક; અરેરે. ૫

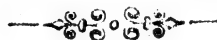

ગરબી.

જુમનાની તીરે વાલો એ રાગ.

કાનુડો કામણગાળો,
 જુઓ એની આંખલડીને માળારે. ટેક.
 એતો છે રસ ભર્યો રૂપાળો;
 એણે આઠ્યો કામજો કાળો રે. કાનુડો. ૧
 એણે વનમાં મોરલી વગાડી;
 સર્વે ગોપી ગોકુળમાં જગાડી રે. કાનુડો. ૨
 આકુળ વ્યાકુળ ધઈ વ્રજનારી;
 એતો ઉઠી ચાલી જોવા મોરારીરે. કાનુડો. ૩
 રૂપણે ગોપીએ માન દીધું,

- પોતે ઉર સઉનું હરી લીધું રે. કાનુડો. ૪
 પ્રભુ ઊભા ગોપીની સાથે.
 પોતે કદમ ડાળ ગ્રહી હાથે. કાનુડો. ૬
 પ્રભુ બાલ્યા ગોપી સાથે વાણી,
 તમે સાંભળો ગોકુળની રાણી રે. કાનુડો. ૭
 તમે સર્વમાં બંધા એવી બાંધો,
 પછી કારલ તમારે સાધો રે. કાનુડો. ૮
 સગી કહ્યું તે મારે માનો,
 ગોપી સાથે બાલ્યો કાનો રે. કાનુડો. ૯
 તમે રજની રહેા અમ પેરે,
 હુંતો રમુ તમ સાથે આનંદ ભરે રે. કાનુડો. ૯
 સખાએ ઘટતા ઊત્તર દીધા,
 ત્યારે પ્રભુએ વારા સહિના કીધા રે. કાનુડો. ૧૦
 પ્રથમ વિશાખા આવી પ્રભુ પાસે,
 તેના સાથે રમ્યા અવિનાશી રે. કાનુડો. ૧૧
 એમ રનેહે અન્યો અન્ય મળિયા,
 મણીશંકરના પ્રભુ પાંચે ઢળીયા રે. કાનુડો. ૧૨

ગરખી.

રાગ ઉપર પ્રભાગ્રી.

કપટી છે તે વળી કાનો,

એને આર્યો લીસો વાનો ૨. ૮૫.

જુવો બલ્લણીતમે મારારી.

એને માસી પુતના મારી ૨. ૮૫ટી. ૧

દયા પ્રભુએ આટલો આપ્યો.

તેને સકટાસુર રમણીયો ૨. ૮૫ટી. ૨

અંગે મુગંધી છે ભરપુર.

એણે માર્યા અગા ખત્રાસુર ૨. ૮૫ટી. ૩

ખણીઆણી આંખ અનુપ.

પ્રભુએ માર્યો વચ્છાસુર ભુપ ૨. ૮૫ટી. ૪

વળી જીઆ પ્રભુના કામો.

એણે માર્યો પોતાનો મામો ૨. ૮૫ટી. ૫

એને પેરીની ગરજ સારી.

શું કરશે કામ પ્રભુ બિપકારી. ૮૫ટી. ૬

જોજો ભરૂસા કાનાનો કરતા.

જો ભરૂસા ગણે તે મરતા ૨. ૮૫ટી. ૭

એતો મીઠા ફીસીઆ પ્રભુ કાવે.

એને તોલે સૃષ્ટીમાં નવ આવે ૨. ૮૫ટી. ૮

બાલે વાંકુ ચુકુ આમ તેમ.

આપણ પાંચીએ એને કમ ૨. ૮૫ટી. ૯

મણીશંકરનો પ્રભુ છે પુતારો.

તમે બાલતા એની સંજે હારો ૨. ૮૫ટી. ૧૦

હવે મુતનું છે એ નામ.

તેનો સપપુરમાં છે મુકામ ર. કપટી ૧૧.

એવું સખી સખી પ્રત્યે કરૂંછે,

તેઓ વાતીની પાળમાં રહૂંછે. કપટી. ૧૨

બાર મહિના.

રાગ પરજ.

હુતે આવો નંદલાલ તમેતો હુતેરે આવો; રૂક.

કારતુગ મહીને મેલી ગયા, પીયુષ પરદા.

ધરમાં મુકી એકલી હુંતો જીવન બાળે વેશ; હુતેરે. ૧

માજસરે મુકી ગયા, મોહનજી તમે આવ;

રહેવાવું નથી લાલપિના મારો છીં આ કુળબાકુળ થાય; હુતેરે. ૨

પોસ માસે પીડે ધણું. તાઢે ધુલે તન;

કામાગ્નો પીડે ધણું. સામ વિચારોને મન; હુતેરે. ૩

માહા મહીને મનકુ માહર, મળવાને મન માહ;

નંદકુંવર આવી અહીં, તમેતો મારી આવ; હુતેરે. ૪

ફાગણ મહીને ફૂડફૂડે, હોળી મારે તન;

બીજા કુર સુખ જ્યેષ્ઠ. ધણું દાંતે માર મન; હુતેરે. ૫

અઈતર મહીને મિંતા ધણી, કપારે આવશે નાથ;

પ્રાણાધાર તમે આવીને, અહીંને અમારા હાથ. હુતેરે ૬

કામ ત્રાદ્યો રહેતો નથી, કેમ ગયા હશે કુર પંથ;

વઈસાએ વાપડા વહી ગયા, નવ આંખ્યા કાઈ કંથ; હુતેરે. ૭

નોંઠે ઝાળુ શું કહું, અચ્છી કેરો ધર્મ;
 વીભળ મારૂં મન થાયછે, એવા કુષ્ટ અમારા કર્મ; હેતેરે. ૮
 અશારે ધમધોર થઈ, વીનળી અમકે આકાશ;
 માટે પ્રભુ તમો આવીને, ઝાલો હાય અવીનાશ; હેતેરે. ૯
 આવણે તો શરવડે, મેઘ તો મુશળ ધાર;
 હવે તો અવધી થઈ, પધારેને પ્રાણધાર; હેતેરે. ૧૦
 ભાદરવે ભડકે લાગે, મારા અંગજા માંહ;
 વીભળ થઈ દાશી રાવળી, પડી થઈ ને મુરછાય; હેતેરે. ૧૧
 આસાં માસ રળીઆમણો, ઘેર આઆ પ્રાણજીવન;
 ગોપા સરવે હરખી તદા, આંખ્યા દીવાળીના દન; હેતેરે. ૧૨
 મળીગંકરના સ્વામા આર્યાઆ, આનંદ ઉપજ્યો અંગ;
 પદ્મંગ લઈ પાઠીઆ, માંડ્યો-મન ગમતો રંગ; હેતેરે. ૧૩
 લલુભાઇનો દાકરે, ભટ મેવાડાની નાત;
 પ્રભુના યુગ ગાય છે, નથી વાભળ કેરો વાત; હેતેરે. ૧૪

ગરબો.

મારગ મુકોને કાના કહ્યું, ક્યારનીને એ રાગ.
 ફૂળે રાસ રચ્યાં તે ખિંદ્રાખનમાં ને;
 બંસાં વગાડી છે મધુપ વનમાં ને; ટેક.
 બંસી નાદ શુંહયો ગોપીએ જાહરે ને;
 ખિંદ્રાખનમાં જાળવા લાગી તાહરે ને; ફૂળે. ૧

મધુર શબ્દ સાંભળી માલતી ગોપી ગઈ ને;
 સખી સરવે સાંભળી આવી તહીં ને. કૃષ્ણ. ૨
 આવી કેતકી માધવી ચંદ્રાવળી ને;
 વળી માલ્યની અતક્ષીને આદે મળી ને; કૃષ્ણ. ૩
 સરવે ગોપીએ તે ચાર ચેળા પહેરીયાં ને;
 વૃક્ષી ઘેરખી હાંસડી ભક્ષાં આપીયાં ને; કૃષ્ણ. ૪
 વળી હાથે ગજરા નાકે ઘણી ભક્ષી ને;
 એવી ગોપી કૃષ્ણને જોઈ નીચી વળી ને; કૃષ્ણ. ૫
 હરશે રૂદે ભીડાને લાધી સાથમાં ને;
 એવી રીતે કૃષ્ણ રૂચો ગોપી સાથમાં ને; કૃષ્ણ. ૭
 સર્વ રંગમાં રમ્યા તે રજની તહીં ને;
 એમ કરતાં તે નીશા સરવે ગઈ ને; કૃષ્ણ. ૮
 ખીજે હાંવશે સરદપુનમ રાતડી ને;
 કૃષ્ણ હાથ ભાવ કટાક્ષ કરે તે ધડી ને; કૃષ્ણ. ૯
 કૃષ્ણે અદંગ ગ્રહી તે પોતના હાથમાં ને;
 તાળ કીરતાળ આંખાં સર્વ સાથમાં ને; કૃષ્ણ. ૧૦
 અદંગ ધામકોટી ધામકોટી વાગી તહીં ને;
 મહા મનોહર ઉત્સવ થયો વર્નમાંહી ને; કૃષ્ણ. ૧૧
 અમક અંજ વાગે કરરરર કીરતારીઆં ને;
 પ્રભુ મધે નારી નતમા શોભા રહ્યાં ને. કૃષ્ણ. ૧૨
 કૃષ્ણ કટાક્ષ કરીને કરે ટાળીયાં ને;
 વળી હાથો કરી આપે હાથમાં તાળીયાં ને; કૃષ્ણ. ૧૩

મણિશંકરના પ્રભુએ એવો રંગ રચ્યો જો,
 લલુ સુત કહેછે એવો પ્રભુએ ઠાઠ રચ્યો જો. ગોષી. ૧૪
 ગોષી કહે માધવજી વહેલા આવજો;
 કરૂણા કરીને સંદેસો દાંધ કહાવજો;
 તમ વિનારે એન પડે નહીં અમને;

૫૬.

વારે વારે હું કહીએ તમને; સામજી ગોષી. ૧
 ત્યાં જઈને રહેશે નહિ બહુ દીન તમો;
 કામાગની પાંડે અમારે ઘરીર જો;
 કંસને મળાને તમે વહેલા વગો;
 ભિંખજ ન પામ્યો હો મારા નાપજો; ગોષી. ૨
 અમારે કરમે અકુર ક્યાંથી આવીઆ;
 કે લેઈ ગયા શામ સલુજા રાપ જો;
 અકુરજી તમે વહેલા મોકલજો શામને;
 અમને વ્રેહ વ્યાકુળ કરશે નહીં તમો જો; ગોષી. ૩
 જરીબ થઈને મળજો કંસ રાપને;
 હુંનો લાગુ માધવ તમને પાપ જો;
 નહીંતો કંસ આપણને દુઃખ દેશે ધણું;
 કહેશે આહાર મસ્તાના ગોકુળ માહજો; ગોષી. ૪
 મણિશંકરના પ્રભુ હું તમને પામ્યે પડું;

વહેલા વળતે રાખી અમારા પર હેત જો;
 જો પીત્તનને માનો તમે પ્રેમથી;
 માટે કરજી લાવજો મનમાં હો; જો પો. ૫

---ૐૐૐૐ---

સાસુ વહુની લઘાઈ.

સાસુ જાણ્યાં.

ગરબી.

સાંભળો વહુવર સાસુ જાણે છે શરમ મનમાં રાખી જાણ;
 કસો કરી ક્યાં બહાર પધારા અંચળ વેણ ન ભાજો ર; અકલ
 રાજો જાણ. ૧

આટલા દહાડાંથી જોયા કરજી સમજીને નથી કહેતી જાણ;
 વંદી વાત જોઈ લોક જાણે વહુને મેલી છે વહેતી ર અકલ ૨
 પારકું કહ્યું માત્ર નહીં હું જાતે જોએલું કહ્યું જાણ;
 વરણાંનીમાં વાંકા વળાંઓ મનમાં ખળોને રહું છું ર અકલ ૩
 સાંભળી આની સંજે આવડો જંદ ન રાજો મનમાં જાણ;
 મારમ જાતાં તેતો વળગ્યો જાણે છે મધુ વનમાં ર; અકલ ૪
 જળ ભરવા તમે જાણે છે જુમના જાળા ધાટે જાણ;

હાપણમાં થું ડુબી જાણે છે કહું છું તમારા માટે ર; અકલ ૫
 સાંભળ પડે સાંભળી જાણે આવે થીટ જગાડે સારી જાણ;
 કામ મુઠી મોહન પાસે જાણે છે રીત નહીં ર; અકલ ૬
 ગયા પુઠળ લોક કરજે વાત કરજે જાણી જાણ;

મોઢે કહેતાં માઠી યાઉધુ શીખામણ લયો માનીરે; અકક૦ ૭
 સાચી વાત કહુંધુ વહુવાર મુકા મોહનનો નેડોળ;
 વેગળી મુકી આપ મરજદા કુળનો મારગ ફેરોરે; અકલ૦ ૮
 અંચળતા સહિ જાણું તમારી મનમાં સમજી રાખુજી;
 આટલા દિવસ કહેતી નહોતી આજ હું મુખરે ભાંખુરે; અ૦ ૯
 ચોખ ચોખ કહુધુ હવે રહેજો પોતાને ઢંગજી;
 જશો નહીં જો રહેવું હોય ઘરમાં મણીશંકરના વામીંસંગે રમ૦ ૧૦

વહુજી બોલ્યાં.

બગરી.

કોધ કરી વહુવાર બોલ્યાં સાંભળો બાઈજી વાણીજી;
 જાણુધુ ને સદાય નિરમળ જેવું લીંણું પાણીરે; ઢંગે બોલોરે. ૧૬૧
 જણાણો ને તનુ તમારે, રખીને ઘાટ ધડાવોજી;
 કરતા હશે તે સાંભળી અણબું ને દેશ મનમાં આજોરે; ઢંગ. ૨
 વઢવાના આજી મનમાં ઢિછળે વળી કહેવ તે રહુંધુ શાંખીજી;
 નિરલલ થઈને, નખમાં કરે છે તમારા મીઝરની રીતરે; ઢંગ. ૩
 બેહુરે સામાને ખેડેર જાણીને તમાણીને કાંઈ અણોજી;
 જાણી જોઈને સીદ બાલમો રહેજો પાતાને મોઢે રે; ઢંગ. ૪
 હુંતો કશામાં તમી જાણતી, રહુંધું મોઢાને ધક્કોરે;
 હલકાં પાડી જો કહેતાં હોતો, બોલોયો મોઢાને કરમે રે; ઢંગ. ૫
 નિરમળ નેહંવરને માંકે જીમાં તમલવો આજીજી;

લઢવુ હોયતો મુજને લઢો, પણ એને ન ભાડો માળર; ઢંગે. ૬
 વગોણું ધાય તો ધાવા દેજે, રહવાય તો વળી રહેજેજી;
 ખોલ્યા પુઠળ ખોલુંકું જ, ફાવે તો ઘરમાં રહેજેજી; ઢંગે. ૭
 જમ ખોલોછો તેમ સાંખુંકું, ખુંદાવી ખુંદાગીધુંજી
 ઝંદશ અગ્નીમાં આપે પડ્યો, જમ પડે હીવામાં છુડુંર; ઢંગે. ૮
 જગજીવનને જગત પુજે, આજ મડાવો તેને માથેજી;
 માટે જાગ્યો હવે નિશ્ચે રમવું સામજીઆની સાથેર. ઢંગે. ૯
 નહી હાયતો નવો કરીશું નેરો એની સંગેજી;
 મણીશંકરના સ્વામી સાથે, સદા રમીશું રંગેર; ઢંગે. ૧૦

ગરબી.

સામજીયા રજની કપાં રમવા ગયાતા;
 કાઢોને આવડા કેમ થયા રંગમાં રતા; સામજીયા. ટેક. ૧
 હુંતો તમને જોવા ફરતી વાઢે ધાટે;
 તમને ના જોયા જીમનાજીને ધાટે;
 હુંતો કહુંકું સામજીયા તમ માટે; સામજીયા ૨
 પેલીરે ગોપી જાળવા નીકળી તમને;
 તેને વાત આવી કહીંછે અમને; સામજીયા ૩
 વારે વારે કમજી કહીંએ શું તમને;
 પેલી લલીતાને મેઢેલે રહ્યાતા તમને;
 તેતો વાત જાણી સરવે અમે;

અમને કામોગી તે ધણું દમે;	સામળીયા૦ ૪
લલિતાને વાલી તમે ધણી કીધી;	
રળની વિશે તમેતો બાધ એને કીધી;	
બ્યાં બયો ત્યાં સંમે એને લીધી;	સામળીયા૦ ૫
કાલેતો તમે ઉભાલા કાંઈ પડિ;	
લલિતા આવી તમારી માટે;	
પછી તમે ગયા જુમનાજીના ધાટે;	સામળીયા૦ ૬
તમે આધા પૃક્ષ તમે બેઠા નર્થ;	
લલિતા પણ સંમે આવી તહીં;	
તમે અમને કાંઈ નજાણું નહીં;	સામળીયા૦ ૭
ઉલટ મુલટ રંગે બહુ રમિયા;	
એમ કરતા માથે ચંદ્રન ચઢીયા;	
પછે તમે ખંનેજાણ પૂઠવી ઢળીયા;	સામળીયા૦ ૮
એતો વાત મરવે અમેએ જાણી;	
અમારાથી વાલી તેને પરમાણી;	
મણીસંકરના સ્વામીએ કરી એને રાણી;	સામળીયા૦ ૯

મરપી.

જાનીતિ બામ હવે મુજસાથે
હુંતો તમે ઉભા નેહી હાથે. મુકું જાનીતી. ૧
આલ પછી નર્થસ નહીં એને ધામ
હુંતો નિત્યે કરીસ તમાર કામ

- એવું મુખથી જાહેરા સુંદર રયામ. માનીતી. ૨
હવેર હુંતો થયું તુલને જાયું
જો તું કહેતી હોય તો વળી નાયું.
નોત્યે જાણું તારી સંગે સાચું માનીતી. ૩
એમો હવે હુંતો નિશ્ચે સમ આઈ
નીત્યે ભાગ્ય વિસાખા તારે પાઈ
હવે હુંતો અડીંધી જનારજ નાહી માનીતી. ૪
જોઈ નારી તું કહેતી હોય મુને
ખીજ સાથે લાવી આપુ તુને
એવું મુખથી જાહેરા મધુર કાને. માનીતી. ૫
એવા મધુરા શબ્દ સાંભળી તહીં
પ્રભુને પાથ ભીડવા ઝટ ગઈ
મણીશંકરના રવામી પદંગે પાદચા સહી; માનીતી. ૬

હુમરી.

ભલા હુવા મેરી મટકી કુટી
હધી ખેતનસે છુટીરે. ટેક.
ઈત ગોકુલ ઉત્ત મધુરાનગરી
ખીચ કનેપાને લુટીરે
ખીંદીખનકી કુંજગલનમે.
મોહનમાલા તુટીરે; ભલા હુવા. ૧

(૨૪)

હુંમરી.

રાહા ખાટ મે હુંડ ફીરી
ખીંદ્રાખન મોરે સામરીયા
પગ ધરત ધરત લટપલટ ગર્ધ
પનગટ ઉપર ગાગર ઉલટ ગર્ધ
ત્રાપા કરી હરી દે કંગના
અખ છાંડત મણી ગાગરીયા; રાહા ખાટ. ૧

હુંમરી.

એસો ઠગારો નંદકુવર કપું હુગચોરે
સખ ગોપાકે સીર હરકે
કદમકે ખાડે ચઢ ગચોરે; એશો. ૧
નગન ગોપી ખડી પનગટપે.
કદમકે ખીમ ધુપા રહોરે; એશો. ૨
ગોપી સખ કાલાવાલા કરતી
તખ શામને દરસન દીચોરે; એશો. ૩
મણીચંકરકે સ્વામીને દીચે
સીર દેકે હરખ પમાચો; એશો. ૪

હુંમરી.

કાનુડાને કામન કીયા,

ખસ કીયા સારા ગામરે;
 ગોકુલકી બીજ નારી ખસ કીની;
 મથુરામાં પડીયા સ્વામરે. કાનુડા. ૧
 જાકે કંસકુ ઠેરી મારા,
 સખ દેખે મથુરાકા કામરે; કાનુડા. ૨
 મણીસંકરકો પ્રભુ ખોત ઠગારો;
 કાન કટાક્ષ કીએ નારીકે કામ. કાનુડા. ૩

હુમરી.

રામ આલે જનકપુરાલા,
 ખીચામીત્ર કૃપાળરે. ટૂક.
 મોઢે મોઢે તપધી આલે,
 પેતલે લક્ષ્મણ રામરે;
 મોઢે મોઢે રાજા આલેથે,
 તંબક કોણે મોકુનટાકારે; રામ. ૧
 રાજા જનકકી પોરી કુવારી,
 ભુપ પણ કહીણ ખુબ ભારારે
 રામચંદ્ર તદા હલે રાહીલે,
 તંબક મોકુન ટાકલા કાણેમારે રામ. ૨
 મણીસંકરમા પ્રભુ આએ સ્થુરાયા;
 સીતાને પાલા આરોપલી માળારે

બહુ સુત કહા તાત,

તીથે ફાર રંગ આલાર. રામ. ૩

હનુમાન ગરુડનો સંવાદ.

લાવણી.

હનુમાન ગરુડ દેાનુ હુવેથે ભિગે તો ખળીયા.

એક એકસે બાળ્યા કાવે, કીસકા જાપ નહીં કળીયા.

દ્વારકામાં કૃમકેરા બાગહુતા આરૂ

ખેડે ગરુડ જોકી કરતા કીનકુ ન પેસારૂ.

ધજ દેવકી ધરિયા લીધે કપિવર આથે બાપુમે

ફલ ફજાદી સખ ખાકે વરક્ષ ફેકે સાગરમે

તખી મનમે ત્રોધ મઢાયે ગરવ હુધારૂ મનમે

મટ આકે કપિકા હસ્તક ગરજા ખગીએ કે ખનમે

ફેજ ખશખર જોધેકું તખ બઢનેકું લગીઆ હનુમાન૦ ૧

ગરુડ બોલા અખે ખડે રહેને તુ કુતરૂ કીસકા

ખિગર કહે ક્યું બાગમે પેઠા અખ કા જાનેકા;

એ ખગિઆ કૃષ્ણને કરા હે ધજકી તુમે કુવાઈ;

મટલેકે તું ખહાર નિકલજા મારૂમા કરસાઈ;

એસા મુનકે હનુમાન કાપે રીસ ચીઢીરૂ ઉનકું;

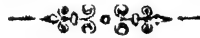
ફર હટ હિમાતી કૃમકા ખિમારકે બાલ મુજકું;

શ્રી રામચંદ્ર તુને હજી નહીં દીરૂ કાને નહીં મુજીયા; હનુમાન. ૨

રામચંદ્રકુળનાહે મેં ક્યા બર્ષે ધરતા મનમે;
 રાવણને ખુબ માર મારાયા લંકાકા બિચ બનમે;
 રૂમકા એક દાસસે હારે દ્યનપર પડા રહેના;
 મનમે બરવ ધરતા હે માટે પડા વુઠકુ કહેના;
 ખખર પડા બલ વાલીકા ભયથી બસેથે બનમે;
 કુંભકરણ ગલી ગપાયા ખીચાર કરે મનમે;
 બાપ ત્રીન એર માત કુંવારી એસા કુંવર મલિયા; હનુમાન. ૩
 અરે બરડ સુપ રહેકે વુમતો બાત સુનો મેરી;
 વુતો કીસકા લડકા કહાવે સોકકી દાસી મા તેરી;
 એક ભાઈ ખીચારા પાંતળા નહી કામ રહેનેકા;
 નીચદીન એતો ફીરતા ફરતા હુવા સારથી સુરજકા;
 સાવકા ભાઈતેરા કહાવે ઉનકુ વુમ મારે;
 બાહાલામે બિરોધ કરતો એસો હે સ્વામી તારે;
 બાપ મા બંધન પડે જમ આહિરમે મળિયે; હનુમાન. ૪
 બરડ બાલા તેરે પતીને જમ ઝાઝો લીનો;
 શાદી કીએલી એક અબજાકુ બહારવટો રીનો;
 પરિવ્રજકા પુત્રકુ આલાજને ઉછેરે;
 નથ સારા બૈકુંઠ ખસાયા આપ તાત ભુસે;
 પદમ ધરકે બિનતા આઈ ખરનેકે સાડે;
 ઝો નારીકા નાક કાન કાઠા રૂડુ નહિ ખીચારયું;
 સખરીકે જુઠે ફળ ખાએ એસે પવિત્ર પણ મળિયે; હનુમાન. ૫
 મેરા પતિકા બલણ કહેતા તેરે ધર ક્યા ટોટા;

તેરા રવામી આહીરિયાકા ઈશુકા ખાકે હુવા મોટા;
 માસીકા ધાવનું કાકે ઉનને ઉનકું મારી;
 વચ્છ પ્રવંચે અનગરકું મારા એસા હે ફરામ'રી;
 ભિક્ષુક કે ઘર ભિક્ષા માંગ કે કમને આયા;
 ખિગર ખિપાકી અચ્છી સાથે જોડી ખુબ માયા;
 વ્યાખમારી વૃજનાથ એસેરામ એક પત્નિ વસાયે. હનુમાન ૬
 મેરા રવામીકું ઈશુકા અપલા હુધ પાણ સખકું સુખ ભરી;
 તેરા રવામીકું એક અચ્છી હે ઉનકું ઉને કીધ નયારી;
 રધુનંદન રામાકા રથિયા વુને નહિ જોયા;
 સારા ખનમે હે સીતા હે સીતા ચું કર કર રાયા;
 ખડા અધર્મે તેણે રવામીને કીયા વાલીકું મારા
 કાલી હોકે, આત્માકી રાત્રીકું પાંઉ અડકાડા
 ખમન કેરા દેવત્વ લીયા ઉસમે કુપા મલિયા. હનુમાન ૭
 તેરે કુમને સપ્તકે ખચ ગિતારી લીના
 વ્યંડલકા રથ હાંકા પાંડવ દાસપ્રાણા કીના
 ગાળો ખાઈ સીસુપાલકી અખીયા હે-પુનકા
 કાળજવનસે ભાગ ગંધથે જાને જાત સુખ
 ઉનકા કહ્યા મે નહી માનું એસા કહ્યા જારે
 પ્રભુકું સમાચાર કેહેનેકું ગરૂક ગપા નારે
 હનને કહ્યા રામ સાચા રો દેતેમે પહાયા. હનુમાન ૮
 હનુમાન કહે જી, રામ ક્યાંકે મુજકું દીખલાવો
 ગરૂક કહે વુમ દારકામાં મેરી સંગે આવો

શ્રીકૃષ્ણ રૂઘનાથ હુવેહુ જનકી રક્ષમાણિ હુવે
હનુમાનને પ્રણામ કરકે ખરે ખરે જીવે
આર્થ કૃષ્ણને રામ હોકે માર બંકોકે રાજા
નામ હનુ ન્યારે દેખાતે એક હે માહારાજ
મર્ણસંકર આપ હનુમાન મલાયે સંઘે રાખકા રક્ષીયા હનુમાન ૯

ગરબો.

મારગડો મુકાને માહનલાલજી. એ રાગ.

સમજાણ રાખો જીવદાના લાજીજી
પારે પારે શું કહીએ જમને સ્વામજી
જળ ભરના અમો જમુનાતીરે જતા હતા
તમો શું કરવા આગ્યા કાલજી જો સમજાણ ૧
કૃષ્ણ-અમો અમોજી સહજ જતા હતા
નોવું તાર રસને કાર્થ સ્વામ લાડુ જો
અમે અમારે રસેજોતો ચાલા જાયા
ગળે પડો તમો ગોપીનો, સ્વપ્નજો તમે અમારે ૨
તારા મનનું કપડું જાણું મહુ
કે બંભેરા રાખુ માથે મહેલુ જો
સ્વપ્ન તારે એકે અરથ નહીં સરે
હુંતો હું હનુજી નાનું પુત્રજી તારા સનનું ૩
ગોપીનાનાં છે પણ શ્રી માટાન્ન સમમાં

મણીસંકર કહુ ગોપીના કુખ હરોળે
 અચ્છી કેરે ધર્મજે તે ના કહુ
 લલુ સુત કહુ ગોપી કુખ લહુ મનમાંલે નાનાછો પાણ. ૪
 પ્રસન પદ પ્રભુ ગોપી સાથે રંમ રમ્યા
 આખી રજની વનમાં તે તો ભમ્યા ને
 પાછા આવ્યા પ્રભુ પોતાના ધામમાં
 આનંદ હૃદયો એકે વારે ત્યાંસ ને નાનાછો પાણ. ૫

મર્યાદા.

પડવેની પડપુછ ધટમટ લુહીરે. એ રામ.
 રૂમ આરે ગાવડી, કું વારીરે ૨૬.
 હાથે ગેડી પગે પાવડી બલીહારી ર
 ગાયો હાંકી વન વિશે કું વારીરે
 પ્રભુ બ્રહ્મા વૃક્ષની છાપ જલુ બલીહારી ર ૧
 મરવે ગોપ વિંટી બ્રહ્મા કું વારી ર
 આનંદ હૃદયો અંબ જલુ બલીહારી ર ૨
 પ્રભુ બ્રહ્મા ભોજન કરે કું વારીરે
 એકા બ્રહ્મા મરવે ગોપ જલુ બલીહારી ર
 એક એકના હાથથી કું વારીરે
 પડાવી મુકે મુખમાં જલુ બલીહારી ર ૪
 પ્રભુ એક મહત્તુ આદ્ય જતા કું વારી ર
 મનમાં છોક નહીં જવાર જલુ બલીહારી ર. ૫

- મૃગ ચર્મ ત્યાં પાથર્યું હું વારી રે
 તેપર ખેઠા ભગવાન જીવું બલીહારી રે. ૬
 ચિકર્યા જેવા કારણે હું વારી રે
 જલ્લાને મહાદેવ જીવું બલીહારી રે. ૭
 જીવે તો પ્રભુ આપછે હું વારી રે
 મનમાં નથી ધરતા પાપ જીવું બલીહારી રે. ૮
 પુરણ જ્ઞાન અવતાર છે. હું વારી રે
 કેમ કરે અધરતું કામ. જીવું બલીહારી રે. ૯
 ધુન્ના એવું ખાલીયા. હું વારી રે
 પરીક્ષા કરીએ મહાદેવ જીવું બલીહારી રે. ૧૦
 ગોપ વચ્ચે હરી ગયા હું વારી રે
 મુક્યાં સત્ય લોકન માંછ જીવું બલીહારી રે. ૧૧
 પ્રભુ ભાનન કરી હુક્યા હું વારી રે
 ન હીઠા વચ્ચે તે કામ જીવું બલીહારી રે. ૧૩
 પ્રભુએ નવાં નિપજાવીયાં. હું વારી રે
 આખ્યા ગોકુળ માંછ. જીવું બલીહારી રે. ૧૪
 એ પુરણ જ્ઞાન અવતાર છે હું વારી રે.
 મહાસંકરનો છે કીરતાર જીવું બલીહારી રે. ૧૪

અરબી.

રીસાયા - વિશ્વાના કૃત્તની સાથે

- બોલું નહિ સમ આઈ બહી નાચે રીસાયા૦ ૭૬.
 તમેતો યુનારા થયાછો ઘણા
 રામ રે થયા હવે લજીતાતણા
 તેનાનો ભગ્યમાં રહી નહી મણા રીસાયા૦ ૧
 નાથ તમે આવરો નહી અમથેર
 અમેા યુનારાની જાણીએ પર
 હવે તમપર ના આણું મરુર રીસાયા૦ ૨
 તમેતો છાત્રા છાત્રા કામ કરો
 વળી ગોપીયો કરાં નહિ દુખ હરો
 અમરી માત તે રૂદે નવ ધરો રીસાયા૦ ૩
 નાથ તમે આપ્યો લજીતાને સાણુ
 અમ ઉપરથી મને હેત ઉતારયું
 કૃષ્ણ તમે કર્યું જીવ્યું સર રીસાયા૦ ૪
 અન પર રાખા તમે આણુ હેત
 લલ તને માનો પ્રેમ સમ્રેત
 અમને કામાગમેય કર્યોએ અચેત રીસાયા૦ ૫
 હવે હુંનો બોલું વસનું હુંખયો એક
 મણીસેકરના પ્રભુ રાખવો ૭૬
 હવે માયા ઉતાર હું છેલ્લો રીસાયા૦ ૬

મહાદેવ ને કૃષ્ણને સંબોધ.

સાવણી.

બુધો કૃષ્ણ કરે કામ, એના અનેક છે નામ
 એનો આંખો મહાદેવ બામ હું પાપલાગુ ૧
 શંકર ખેડા છે કૈલાસ, ત્યાં આંખો આંખનાસ
 ખેડા શંકરની પસ, હું પાપલાગુ. ૨
 પ્રભુ મુખ જાણ્યાં પાણી, તમે સાંભળો સુલપાણી.
 તમે કહેજો સામું જાણી, હું પાપલાગુ. ૩
 વાત જાણી કાંઈક કાળ હુંતો પુછ્યા આંખો હલ;
 કહેજો સુલપર રાખી વહાલ, હું પાપલાગુ. ૪
 તમે આંખો મહાદેવ, કરે નાણ લોક સેવ;
 કિમ્મત જાણી શું રાખ્યાં એવ, હું પાપલાગુ. ૫
 તવ શંકરજી ખેડ્યાં, હુંતો કહેવાડિ શંકર જાણા;
 એજ મર્યાદા જાણના જાણા, હું ધરો વિભળ. ૬
 વળા રામે અવતાર ધરીયો, તેમને જોઈ એ યાધો ખલાયો;
 માટે હું ભાલડીથી છળીયો, હું ધરો વિભળ. ૭
 માટે વિધિ પડ્યું ધણું બીલી લીધું રાજ કરણ
 એને મુક્યું વાધુને સર્ણ, હું સામવળ.
 વિરય રહ્યું તેણે ઠામે, કાજુ લૂગડુ કામે
 ક્ષીરસાગર ખોલ્યા રામે, માટે કહ્યું કરે. ૮
 મહાદેવ થાઓ હનુમાન, અગીયારમાં રૂદ્ર બળવા
 એવું ખોલ્યા ત્યાં ભગવાન, માટે કહ્યું કરે.
 પાછો આંખો હું કહેલાશ, સાંભળી વાણી અવ

સુર્ય વાયુ તેડયા પાસ, ખોલ્યા શીવ ભોળા. / ૧૦
 પેલુ વીર્ય લાવો આપ, એવુ બાલ્યા શીવરાય
 વાયુએ લાવી આપ્યું ત્યાંય, લયો શંકર ભોળા. ૧૧
 લોધું કૈલાસના ગુપ્ત ધરયું બ્રહ્માણુનું રૂપ.
 બાલ્યા વેશ ધરી અદ્ભુત, હું પાપલાગુ. ૧૨
 આબ્યા અગસ્તને ધામ તેમની અંજનીપુત્રી નામ.
 હવું શીવને તેનું કામ, હું પાપલાગુ. ૧૩
 કુન્ડયું અંજનીને કાન, તેનો થયો રૂઢ બળવાન.
 તેનું ધરાયું નામ હનુમાન એતો બલરંગ બળીયો. ૧૪
 એવું બાલ્યા કૃષ્ણ સાથ ગીરજા તે કેરા નાથ.
 મણીસંકરના પ્રભુએ જોડ્યા હાથ, હું પાપલાગુ. ૧૫
 લલુ સુતનું એ નામ રાવપુરમાં મુકામ
 જતીની પાળમાંછે ધામ, જઈને જુઓ. ૧૬

સમાપ્ત.

